

Növekedés Krisztusban

„Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetez is őbenne. Gyökerezetek meg és épüljetez fel őbenne, erősödjetez meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb” (Kol 2:6, 7).

Egy híres festő képet akart készíteni Jézusról, együtt a tizenkét tanítvánnyal. A modellek kiválasztása előtt alaposan tanulmányozta mindegyik szereplőt, lejegyezve jellegzetességeiket, arcvonásaikat, arckifejezéseiket és minden lehetséges részletet, amit ki akart fejezni. Jézus alakjával kezdve sorra elvégzett minden szükséges kutatást, azután elindult, hogy kiválaszthassa a megfelelő modelleket. Először is szüksége volt valakire, aki kifejezi a nagyságot, a méltóságot, az együttérzést, a szeretetet, az isteni sugallatot és az emberi vonásokat, hiszen ezek voltak Krisztus főbb jegyei, amit a művész megismert. Hosszú keresgetés után talált egy olyan embert, aki megfelelt művészi elképzelésének.

Miután megfestette a Mestert, a művész sorra vette a tanítványok alakját: János, Jakab, Péter, András és a többiek. A munka jó ideig eltartott, de a festő elégedett volt, mert műve megfelelt elvárásainak. Jó néhány év elteltével készen állt arra, hogy befejezze A Mester és a tizenkettő megalkotását. Már csak egy alak hiányzott a képről, Júdás. Ő nem volt könnyű feladat. A művész mindent elolvasott, amit csak tudott Júdásról. Hogyan lehet lefesteni valakit, aki nagyon ígéretes tanítvány volt, de elbukott? Hogyan fejezheti ki a festék és a papír a hűtlenséget, az árulást és az öngyilkosság felé vezető lassú sodródást? A művész a lehető legszélesebb körben kutatott, minden faluban és városban, ahova útja során eljuthatott. Végül, hosszas és fáradságos küzdelem után, talált egy embert, akinek arcán az ígéretesség és a bukás keveredett – készség a kiválóságra és az árulási hajlam; a vezetésre való törekvés és a vágy, hogy letiporja azt, aki az útjába kerül. Egy szálnalmas, reménytelen és alávaló ember, az önzés és a gyűlölet vonásaival az arcán. A művész elhívta ezt a szerencsétlen alakot a műhelyébe, hogy álljon modellt a festményhez, és bőséges fizetséget ígért neki ér-

te. Az ember elfogadta a meghívást, elment és beült a helyére. A festő vette az ecsetet és a festéket, felfeszítette a vásznat a keretre, és figyelte az ember arcát. De mielőtt az első vonást vászonra vethette volna, a modellje zokogni kezdett, és könnyek gördültek le az arcán.

– Miért sír? – kérdezte a művész. – Jól meg fogom fizetni magát.

– Azt nem lehet pénzben kifejezni, aki vagyok, vagy inkább azt, amivé lettem – mondta az ember önsajnálattal kevert vívódással. – Tudja, évekkel ezelőtt voltam már ebben a műhelyben. Modellt álltam az akkori festményéhez.

A művész megdöbben. – Nem, az nem lehet. Soha nem találkoztunk korábban.

– Dehogynem, nagyon is – mondta az ember. – Évekkel ezelőtt idehözött, hogy pózoljak Krisztus lefestéséhez. De azóta messze eltávolodtam Krisztustól. Minél messzebb mentem tőle, annál kétségbeejtőbbé vált az életem.

A Jézushoz való hasonlatosságtól a Júdáshoz való hasonlóságig személyes döntéseken keresztül vezet az út – apró, de határozott döntések ezek, mint: elhagyni a Mesterrel való közösséget, elfeledni tanításait, visszautasítani követését, elhagyni a tanítványságot, elutasítani a keresztfelvételét, elárulni Őt és barátságát.

A tanítványság csak akkor tartható fenn, ha folyamatosan elrejtőzünk és növekedünk Krisztusban.

Elöljáróban

A keresztyén tanítványság meghívás, hogy Krisztushoz hasonlókká váljunk. Sokszor szeretnénk a tanítványai lenni, és talán azok is leszünk, máskor azonban nem maradunk meg az elhívásban. „Maradjatok énbenem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbenem” (Jn 15:4). Jézusban maradni és Ő mibennünk, ez a Krisztusban való növekedés és a hozzá való hasonlóság titka. „Az őszinte kereső ember, aki arra törekszik, hogy beszédében, életében és jellemében Jézushoz hasonlítson, az állandóan Jézusra tekint fel, Őt szemléli, és szemlélés által átalakul az Ő képére, azért mert vágyakozik és imádkozik olyan indulatért és lélekért,

mint amilyen Krisztusban volt... Isten után vágyakozik. Számára Megváltójának történelme, az általa hozott felmérhetetlen áldozat mind nagyobb jelentőséggel bír. Krisztus, a menny fensége, szegénnyé lett, hogy mi az Ő szegénysége árán meggazdagodjunk; ám nem csupán adományokban gazdagszunk, hanem elért eredményekben is" (Ellen G. White: Isten csodálatos kegyelme, 61. old.).

Ha a naponkénti kapcsolat eredményeként növekszünk Krisztusban és válunk hasonlónak Őhöz, milyen katasztrofális következményei lehetnek annak, ha felbomlik a vele való kapcsolatunk?

Mérlegelésre

1. Sorolj fel néhány módszert, amely által növekvő kapcsolatot tarthatsz fenn Krisztussal! Kérdezd meg magadtól, hogy tanítványi életed megfelelő-e ezeknek az elvárásoknak?

2. A növekedés nélkülözhetetlen az élethez. Ahol nincs növekedés, a halál elkezdődik. Igaz ez a keresztyén életben is? Ha igen, hogyan?

3. A keresztyén élet a halállal kezdődik. Tulajdonképpen két halállal. Mit értünk ezalatt?

4. Az üdvösség Isten ingyen ajándéka; de nem az ún. olcsó kegyelem tana szerint. Ára van mind az Adományozó, mind a fogadó részéről – Isten részéről és a mi részünkről is. Egyetértesz ezzel? Fejtsd ki a válaszodat!

5. Jézus azt mondta: „Aki nincs velem, ellenem van” (Mt 12:30). Kinek az oldalán áll az, aki Jézus ellen van?

Gyakorlati alkalmazás

Krisztus kereszthalála nélkül nincs bűntől való megtisztulás, és bűntől való megtisztulás nélkül nincs lehetőség a megújult életre.

1. 1Jn 1:7: „_____, az Ő Fiának vére _____ minket minden bűntől.”

Jn 3:16: „Mert úgy _____ Isten a világot, hogy egyszerűen _____ adta, hogy aki hisz őbenne, el ne _____, hanem _____ legyen.”

2. A Krisztusban való élet megköveteli, hogy meghaljunk önmagunknak.

Gal 2:20: „Krisztussal együtt _____: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus _____ bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való _____ élelem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.”

3. Ha meghaltunk a bűnnek, akkor miért élünk?

Róm 6:6, 7, 11: „Hiszen tudjuk, hogy a mi emberünk megfeszített vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a _____. Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől.” „Ezért tehát ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de _____ az Istennek a Krisztus Jézusban.”

4. A Krisztusban való növekedésnek legalább hét fontos jele van.

4/1. A lélekben való élet, a Lélek gyümölcseinek termése. Olvasd el Gal 5:19-21 verseit, és sorold fel a kilenc, itt említett gyümölcsöt:

4/2. A szeretet és az egység élete (Jn 13:34, 35): „Új _____ adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy _____ egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én _____ vagytok, ha _____ egymást.”

4/3. A bibliatanulmányozás élete (2Tim 3:16, 17): „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a _____, a _____, a _____, az igazságban való _____, hogy _____ legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”

4/4. Az imádkozás élete. Pál az imaélet hat alapelvéről beszél az Ef 6:18-ban: Mindig imádkozunk, Lélek által imádkozunk, könyörögve imádkozunk, éberén imádkozunk, állhatatossággal imádkozunk és imádkozunk az összes szentekért. Mi a helyzet a te imaéleteddel?

4/5. A gyümölcstermés élete (Mk 7:20): „Tehát _____ ismeritek meg őket.”

Jn 15:4-5: „Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem _____ énbennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok _____, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”

4/6. A lelki harc élete (Ef 6:12): „Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem _____ és _____ ellen, a _____ világának urai és a gonoszság _____ ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.”

Hogyan szállhatunk szembe ebben a háborúban a sátáni erővel (Ef 6:13-17)? „Éppen ezért vegyétek fel az Isten _____, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, felővezve derekatokat _____, és magatokra öltve a _____, felsaruzva a lábatokat a _____ a készségével. Vegyétek fel mindenképpen a _____ pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az _____ sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.”

4/7. Az imádat, a bizonyosságtevés és a reménység élete (Zsid 10:24, 25): „Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Saját _____ ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást annyival is inkább, mivel látjátok, hogy _____ az a nap.”

Mk 28:19, 20: „_____ el tehát, _____ minden népet, _____ őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

5. A Krisztusban való élet csaták sorozatát jelenti. Kivel harcolunk? Mennyire valóságos ez a háború?

Mt 16:24: „Akkor Jézus ezt mondta _____: ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg _____, vegye fel a _____, és _____ engem.”

Jézus három hívást intézett a tanítványaihoz: önmegtagadás, vegyék fel a keresztyüket, és kövessék Jézust. Ezek nem egynapos vagy egyszeri cselekedetek. Ezek naponkénti tettek, mivel a Krisztusban való növekedés a felnőtté válás folyamata. Ebben a naponkénti növekedésben a tanítványoknak fel kell készülniük az ördög fortélyaival való találkozásra.

1Pt 5:8: „Ellenségetek, az _____ mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit _____ el.”

Aki megtapasztalja a növekedést Krisztusban, képes lesz elmondani, amit Ő mondott: „Eljön e világ fejedelme, bár felettem nincs hatalma. Hogy azonban megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta” (Jn 14:30-31).

Ef 6:12: „Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem _____ és _____ ellen, a _____ világának urai és a _____ ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.”

Kulcsszavak

„Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat” (Kol 2:15): Pál dinamikus kifejezésében benne van mindaz az erő, amellyel Krisztus a kereszten bevégezte a rábizottakat. A fejedelemségek és hatalmasságok Sátánt és segítőt jelentik, akik felelősek a bűnért és annak következményeiért. A görög „lefejezt” szó azt jelenti, hogy „megfosztott”. Krisztus a kereszthalála által megfosztotta Sátánt minden, Isten népe feletti, démoni erejétől. Azoknak, akik Krisztusban vannak, nem kell félniük Sátántól vagy az eszközeitől. Krisztusban és Krisztus által Sátán legyőzött ellenség. Urunk Sátán fölötti győzelme a mi győzelmünk is.

Megbékélés: „Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket” (2Kor 5:19). A bűn elvá-

lasztotta az emberiséget Istentől, és alárendelte a bűn zsoldjának, ami a halál (Róm 6:23). De Krisztus a kereszthalála által legyőzte Sátánt, bűnbocsánatot és megváltást szerezve ezzel bűneinkre. Krisztus keresztye által mindazok, akik elfogadják Őt, nincsenek többé elválasztva Istentől, hanem megbékéltek vele. Akik Krisztusban vannak, Isten családjához tartoznak.

Ingyen kegyelem: Isten ingyen kegyelme által üdvözlünk, és üdvösségünk nem az engedelmes cselekedetek terméke: Isten ajándéka az (Ef 1:7; 2:7, 8). Viszont miközben az üdvösséget az Isten ingyen kegyelmében való hit által kapjuk, az üdvösség utáni tapasztalatunk új életformát kíván tőlünk, ami összhangban van Isten akaratával. Az új élet Krisztusban hívás az engedelmességre. Amikor azt mondjuk, hogy kegyelem által megmentettek vagyunk, és ezért szabadok vagyunk a törvény iránti engedelmességtől, akkor az ún. olcsó kegyelem tana szerint gondolkodunk. A hit cselekedetek nélkül halott (Jak 2:26). Az Isten akaratával való összhang nélküli élet az ún. olcsó kegyelem élete, és eredménytelen.

Őszintén hiszem

Mielőtt elfogadtam Krisztust személyes Megváltómnak, a bűn fogságában éltem. Tehetetlen, megterhelt és elveszett voltam. De miután hiszem, hogy Jézus áldozata megoldás számomra, tudom, hogy megmentett vagyok, és Isten családjához tartozom. Tagja akarok lenni ennek a családnak, és el akarok jutni az Atyám országába.

Hiszem azt is, hogy a keresztyén tanítványság harc és küzdelem. Sátán úgy jár szerte, mint „ordító oroszlán”, keresve kit nyeljen el (1Pt 5:8). Isten családjának tagjaként tudatában vagyok annak, hogy miközben az élet naponkénti harc Sátán és a bűn ellen (Ef 6:10-12), Isten elégséges segítséget biztosított számomra, hogy Krisztus által győzzek (Ef 6: 13-18; 1Kor 15:57).

Hiszem, hogy győzelmes életet élhetek a bűn és Sátán felett Üdvözítőm ereje által. Krisztus a győzelmem, nem félek a gonosztól.

Imádságom

Drága Atyám!

Köszönöm, hogy elküldted a Fiadat, Jézust, erre a világra, aki meghalt a bűneimért, és így a megmentett családotd tagja lehetek. Elfogadom az üd-

vösséget hit által, és imádkozom a Szentlelked általi erőderért, hogy hűséges, engedelmes és bizonyágtévő gyermeked lehessen. Imádkozom lelki békéért és azért, hogy le tudjam győzni Sátán minden mesterkedését. A Sátánnal és az énemmel folytatott naponkénti küzdelemben Jézus ereje adjon nekem győzelmet, hogy legyőzzem a gonoszt, és gyermekedként élhessek. Krisztus nevében imádkozom, ámen.